

[Arne Larsen.]

oprykningsret, og for boligsøgende uden bolig vil det betyde en forringelse af mulighederne. Jeg tror tværtimod, at lejerne i høj grad både vil acceptere og være glade for en fri bytteret og vil blive bedre stillet, for det er jo i et meget begrænset omfang, de har den såkaldte oprykning; det er trods alt ejeren, der bestemmer. Men hvis fri bytteret gennemføres, er det ikke alene inden for den enkelte ejendom, lejerne har muligheder for at rokere og bytte, men faktisk i den samlede boligmasse.

Så siges det, at der så kan finde proforma-bytninger sted, stilles krav om dusører og al den slags, og det lyder selvfølgelig ikke godt. Men jeg er da villig til at se på lejelovens dusørbestemmelser, hvis man ikke mener, at de er tilstrækkelige til at holde en sådan mulighed ude på dette område.

Jeg vil altså mene, at de indvendinger, der har været rejst fra forskellig side mod vort lovforslag, ikke er særlig relevante, men at man burde acceptere fri bytteret.

Spørgsmålet om de sociale boligselskabers særstilling, hvor man fremhæver visse bestemmelser, der er gældende for andelsboligselskaber og sociale boligselskaber, mener jeg man i allerhøjeste grad bør se på, for jeg mener ikke, at boliganvisning og dispositionsret over boliger bør være noget, som de sociale boligselskaber selv og alene bestemmer.

Jeg forstod på hr. Kaj Andresen, at også socialdemokratiet var interesseret i at få løst dette spørgsmål, dog ikke ved en konsekvent gennemført fri bytteret, men en friere bytteret. Jeg ser det som en positiv imødekommelse af vort forslag og vil meget gerne være med til i boligudvalget at finde en løsning på det plan, hr. Kaj Andresen anviser.

Jeg mener, at vi i boligministerens svar egentlig fik at vide, at der ikke fra hans side i forbindelse med lov om midlertidig regulering af boligforholdene vil blive fremsat forslag om fri bytteret. Men måske disse udtalelser fra hr. Kaj Andresen og min side kan animere boligministeren til at tage problemet op. Hvis boliganvisningsudvalgene kan få de fornødne beføjelser, som hr. Kaj Andresen var inde på, skal jeg ikke modsætte mig en sådan løsning, hvis der kan

skaffes bredere politisk tilslutning til en friere bytteret via boliganvisningsudvalgene.

Hr. Sigsgaard var inde på spørgsmålet om central boliganvisning, clearingkontorer osv., og jeg er i og for sig fuldt ud enig med ham i den problemstilling, at hele boliganvisningen burde centraliseres, sådan som boligudvalget på sin studierejse så det f. eks. i Göteborg, hvor man havde fuldstændig kontrol over alt, hvad der hed ledige lejligheder og boliger, og selv havde mulighed for at bestemme, hvem der skulle rykke ind i de forskellige lejligheder. Det ville være meget ønskeligt at nå frem til en sådan løsning af hele boliganvisningsproblematikken, og vi i mit parti overvejer at fremsætte et forslag, som netop sigter på gennemførelse af en central boligformidling.

Med disse bemærkninger vil jeg takke for den positive stilling, som flere af ordførerne, også hr. Skovmand, har taget, idet jeg i disse positive udtalelser ser, at der trods alt er en vis sympati for vort forslag; man ser, at det har positive sider, som ikke så nemt kan afvises. Hermed vil det måske være politisk mulighed for i boligudvalget at nå en nogenlunde tilfredsstillende løsning.

Boligministeren (Hastrup): I anledning af de fremførte bemærkninger skal jeg ganske kort bekræfte, at jeg naturligvis er rede til at drøfte dette spørgsmål med boligudvalget og bistå boligudvalget med at belyse det yderligere. Men diskussionen her har vist, at det ikke er så ligetil endda. Det er ikke alene et spørgsmål om hensynet til ejernes rettigheder, men også et spørgsmål om hensynet til den gældende boliganvisning og dermed til, om jeg så må sige, rettigheder for lejere — og navnlig måske for folk, der endnu ikke er lejere. Det er jo sådan, at man sjældent kan etablere en ret, uden at det sker på bekostning af noget andet. Men kan der findes en løsning inden for rammerne af den bestående lovgivning på et sådant grundlag, at ejere og lejere respekteres, og således at man kan fremme en hensigtsmæssig bytning, er jeg naturligvis villig til at medvirke dertil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.